

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120401381
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6120401381.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pajštúnskej č. 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pajštúnskej č. 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému G. N., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu vo E., na ul. L. H. č. XXX/X, právne zastúpenému JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, na ul. Sov. hrdinov č. 163/66, o zaplatenie sumy 5.000,45 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 19.01.2022 č.k. 1Csp 95/2020-189, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaným dňa 15.08.2014 bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere. Jej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 5.000 eur. Úver sa mal splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume po 84,32 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 14,90 %, RPMN 17,24 % a priemernej hodnote RPMN 16,18 %. Splatnosť prvej splátky bola určená na deň 28.09.2014 a termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 28.08.2024.

3. Posudzovaný právny vzťah je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Tento vzťah bol preto posúdený podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu, ktorým je zákon o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka.

4. Vzhľadom na námietku vznesenú žalovaným sa prvoinštančný súd prioritnej zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu na podanie žaloby. Žalobca nadobudol spornú pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 24.03.2020 s postupcom, ktorým bola Slovenská sporiteľňa, a.s. Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásila listom zo dňa 02.12.2019 splatnosť úveru ku dňu 01.12.2019 s výzvou na úhradu sumy 4.785,02 eur do 15 dní. V predmetnom liste oznámila žalovanému, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) produktových obchodných podmienok na hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 01.01.2015 v aktuálnom znení - omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace. Podľa doručky nachádzajúcej sa na č.l. 170 spisu žalovaný si zásielku neprevzal v odbernej lehote.

5. S poukazom na ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa skúmalo, či pred postúpením pohľadávky došlo k zákonnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti ako podmienky postupiteľnosti pohľadávky na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. Po preskúmaní obsahu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bolo zistené, že tento právny úkon je neurčitý, pretože v ňom nie je riadne špecifikovaná omeškaná splátka, pre ktorú sa veriteľ rozhodol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. S poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka je neurčitý právny úkon neplatný. Od splatnosti tejto splátky začína plynúť premlčacia doba podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka, a preto jej presne uvedenie v právnom úkone vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru je dôležité aj z tohto hľadiska.

6. Podľa rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 28.06.2018 vydaného vo veci 6Co/26/2017, taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu, by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky, a preto je neplatný pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 22Co/161/2018.

7. Ak nedošlo k zákonnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods.1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, teda postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané, potom jej postúpenie je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi.

8. Vzhľadom na neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, žalobca nenadobudol predmetnú pohľadávku, preto námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie bola dôvodná.

9. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby. Súd prvej inštancie preto žalobu zamietol.

10. Výrok o trovách odôvodnil ust. § 255 ods. 1 C.s.p.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žalobe žalobcu bolo vyhovené. Alternatívne požadoval rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Právny predchodca žalobcu v posudzovanom prípade vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požiadal o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku neplnenia splátok riadne a včas v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru omeškal viac ako tri mesiace s úhradou dohodnutých mesačných splátok riadne a včas a bol opakovane vyzvaný k úhrade omeškaných splátok úveru a to okrem iných výziev, aj výzvou zo dňa 30.10.2019, v ktorej bol upozornený na oprávnenie banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade, ak dlžnú sumu neuhradí do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Následne v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, za súčasného splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, postupca podaním zo dňa 02.12.2019 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ uplatnil právo na zaplatenie všetkých splátok pre neplnenie splátkového kalendára, v dôsledku čoho sa stal úver splatným v celom rozsahu.

12. V žiadnom ohľade sa nemožno stotožniť s právnym názorom súdu, v zmysle ktorého je pri uplatnení tohto práva potrebné špecifikovať, pre nesplnenie ktorej splátky je toto právo uplatnené, nakoľko to nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu, resp. naopak, bolo by to úplne nadbytočné, keďže v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka nemožno toto právo uplatniť pre nesplnenie inej splátky než tej, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva, nakoľko po splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky toto právo zaniká. V zmysle uvedeného oprávnenie postupcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátok splatných pred 28.11.2019 zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. V prípade ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 02.12.2019, toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie

splátky splatnej dňa 28.11.2019 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace, pričom spotrebiteľ bol nesporne na toto oprávnenie veriteľa upozornený podaním zo dňa 30.10.2019.

13. Ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka jednoznačne upravuje, že dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Už z gramatického výkladu predmetného ustanovenia je zrejmé, že zámerom zákonodarcu bolo určiť najkratšiu možnú dobu omeškania, po uplynutí ktorej má dodávateľ právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Závery súdu prvej inštancie sú nepreskúmateľné, nakoľko vôbec nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie vyložil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a ako sa v tejto súvislosti vysporiadal s ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

14. Ak veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v právnom vzťahu vzniknutom zo spotrebiteľskej zmluvy, musí byť spotrebiteľ v trojmesačnom omeškaní s platením splátok (ako vyžaduje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), musí byť súčasne upozornený na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ako vyžaduje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak napriek tomu môže byť toto právo dodávateľom uplatnené v zmysle druhej vety ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka len pre nesplnenie splátky, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva, nakoľko pre všetky skôr splatné splátky toto právo podľa druhej vety ust. § 565 Občianskeho zákonníka zaniklo. Z uvedeného dôvodu pre všetky splátky, ktoré predchádzajú uplatneniu tohto práva plynie samostatná trojročná premlčacia doba od splatnosti tej-ktorej splátky v zmysle prvej vety ust. § 103 Občianskeho zákonníka a pre všetky splátky, ktoré nasledujú po uplatnení tohto práva plyní premlčacia doba od splatnosti splátky, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva, nakoľko v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka nemohlo dôjsť k uplatneniu tohto práva pre žiadnu inú splátku dlhu, v dôsledku čoho sú nesprávne závery súdu prvej inštancie, podľa ktorých by mal veriteľ určiť, pre ktorú splátku uplatňuje uvedené právo a tým aj určiť a zrejme neprípustne skrátiť zákonnú premlčaciu dobu.

15. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 02.12.2019, pričom žalovaný bol v tom čase v omeškaní s plnením dohodnutých splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace a zároveň bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, toto právo postupca uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka platne a súčasne ho uplatnil pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 28.11.2019, ktorú však nebol povinný v uvedenom podaní špecifikovať, nakoľko mu táto povinnosť nevyplýva z právnych predpisov.

16. K tvrdeniu prvoinštančného súdu o neurčitosti zosplatenia podaním zo dňa 02.12.2019 ohľadom toho, že v zosplatení má byť špecifikovaná omeškaná splátka, pre ktorú sa rozhodol veriteľ zosplatiť úver, žalobca poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít a to na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach vydané vo veci 6CoCsp 53/2021 dňa 18.01.2022. Žalobca zhodne s týmto rozhodnutím zastáva právny názor, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti konkrétne, ktorá splátka mimoriadnu splatnosť vyvolala. Teda jednoducho povedané, postupcovi, resp. žalobcovi žiadna právna norma neukladala povinnosť v podaní zo dňa 02.12.2019, ktorou došlo k mimoriadnej splatnosti úveru, uviesť splátku, pre ktorú k tomuto zosplateniu aj došlo. Postup, ktorým si súd upravil zákonné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a nad rámec zákona upravuje, že zosplatenie celého dlhu musí obsahovať presnú špecifikáciu omeškanej splátky, s ktorou sa dlžník dostal do omeškania, je v priamom rozpore s ústavným princípom trojdelenia moci, na základe ktorého právomoc meniť zákony prináleží moci zákonodarnej, nie moci súdnej. Takáto špecifikácia splátky by bola navyše nadbytočná, keďže z platnej právnej úpravy jednoznačne vyplýva, že vždy môže ísť len o splnenie jednej konkrétnej vymedzenej splátky, a teda veriteľ si nemôže vybrať, pre nesplnenie ktorej splátky toto právo uplatňuje, ako nesprávne uzatvoril súd prvej inštancie.

17. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca zastáva názor, že postupca využil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a zosplatiť úver podaním zo dňa 02.12.2019 v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a z jeho strany nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti, v dôsledku čoho nemožno súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie ohľadom toho, že by takéto uplatnenie práva malo byť neplatným právnym úkonom.

18. Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

19. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

20. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

21. V danom prípade zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2020 právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník v ust. § 524 a nasl. V prejednávanej veci postupom bola banka, preto pri rozhodovaní sa musela zohľadniť špeciálna úprava postúpenia pohľadávky obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z.z. o bankách.

22. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na to, že možnosť predčasného zosplatnenia úveru je právne upravená v ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodrжал dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nepoužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona.

25. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z ust. § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené do 8. časti hlavy I. oddielu 6 tohto právneho predpisu upravujúceho zánik záväzkov. Právny predchodca žalobcu oprávnenie vyplývajúce mu z ust. § 565 Občianskeho zákonníka využil, čím spôsobil zánik povinnosti žalovaného splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach.

26. Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva spotrebiteľská, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatniť celý dlh. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má

vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorom je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

27. Rovnako konkretizovanie splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, má zásadný vplyv na plynutie premlčacej doby. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 53 ods. 9 tohto právneho predpisu, upravujú len zákonné podmienky zosplatnenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky. Sami o sebe nemajú vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby. Tento je právne upravený v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia nevyplýva, aby začiatok plynutia premlčacej doby mal nastať až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorom je spotrebiteľ v omeškaní s prihliadnutím a zohľadnením aj uplynutia 15 dňovej lehoty od upozornenia spotrebiteľa na úmysel veriteľa jeho dlh zosplatiť pre nezaplatenie splátky.

28. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právny úkon akým je zosplatnenie celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splátky, musí obsahovať aj dôležitý údaj, a to identifikáciu tej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatiť, je nejasný a teda neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, ako aj o tom, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba upravená v ust. § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka. Záver, podľa ktorého právny úkon zosplatnenia je pre jeho neurčitosť neplatný podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka má oporu vo vykonanom dokazovaní.

29. Za právne bezvýznamný je potrebné považovať poukaz žalobcu na to, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru mohlo dôjsť len vo vzťahu k splátke splatnej dňa 28.11.2019. Pri tejto splátke totiž nebola naplnená podmienky vyplývajúca z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a teda v čase vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru nebol žalovaný s touto splátkou v omeškaní viac ako tri mesiace.

30. Keďže súd prvej inštancie správne postupoval ak žalobu žalobcu zamietol, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

31. Zároveň v odvolacom konaní úspešnému žalovanému bola priznaná i náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

32. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).